

DRUŠTVO KNJIŽEVNIKA HRVATSKE ODREKLO SE NOVOSADSKOG DOGOVORA

Upravni odbor podržava Izjavu kojom se Matica hrvatska odriče takozvanog Novosadskog dogovora. Taj dogovor čak ni u času nastanka nije odražavao zbiljsko stanje stvari, nego je hrvatskom književnom jeziku nametnuo razvoj protivan njegovoj višestoljetnoj tradiciji. Osim toga, taj je dogovor i u samom tekstu, a posebno u svakodnevnoj primjeni, izrazito štetio onom pojmu književnog jezika koji se u nas Hrvata izgrađuje još od preporoda. Zbog svega toga postao je simbol nelagode, nametanja i prisile. Upravni odbor DKH u cijelosti prihvaća i podržava izjavu Matice hrvatske i Hrvatskog filološkog društva. Prihvaćajući istodobno i predložena pravopisna načela, DKH ovlašćuje svoje članove, koji se nalaze u spomenutoj pravopisnoj komisiji da se zalažu za njihovo što brže i dosljednije oživotvorenje.

Zagreb, 1. 7. 1971.

Upravni odbor
Društva književnika Hrvatske

O NESVRŠENIM GLAGOLIMA TIPa DOTJECATI

Živko Bjelanović

Nesvršeni glagoli: *dòtjecati, ìstjecati, nàtjecati, òptjecati, òtjecati, pòtjecati, prètjecati, prítjecati, proìstjecati, stjècati, ùtjecati* i *zàtjecati* svojevrsan su problem u hrvatskom jeziku. Ti isti glagoli mogu u središnjem slogu imati umjesto *je* i samoglasnik *i*: *dòticati, ìsticati, nàticati, prèticati*, itd. Ekavci ne kažu ni *istecati*, ni *natecati*, ni *pretecati*. U Ristić-Kangrginu rječniku¹ u kojem su riječi pisane samo ekavski nijedan od ovih glagola nema svoju ekavsku formu, postoje samo glagoli *doticati, isticati, naticati, preticati, oticati, proticati*, itd. Zato i roman *Na Drini Čuprija*, napisan, kao što je poznato, ekavski, već u prvoj rečenici ima jedan od ovih glagola: »Većim delom svoga toka reka Drina *protiče* kroz tesne gudure između strmih planina...«²

Glagoli *dotjecati, istjecati*, odnosno *doticati, isticati* i svi iz tih skupina ne bi bili, osim toga, onoliko zanimljivi koliko jesu da se javljaju u ova naša dva književna izgovora onako kako se javljaju i neki drugi jezični elementi (*je – e, opći – opšti, uvjet – uslov*), tj. oštro podijeljeni granicom standardizaci-

¹ Ristić-Kangrga: Rečnik srpskohrvatskog i nemačkog jezika, II deo, Beograd, 1928.

² Ivo Andrić: *Na Drini Čuprija*, Mladost, Zagreb, 1962.